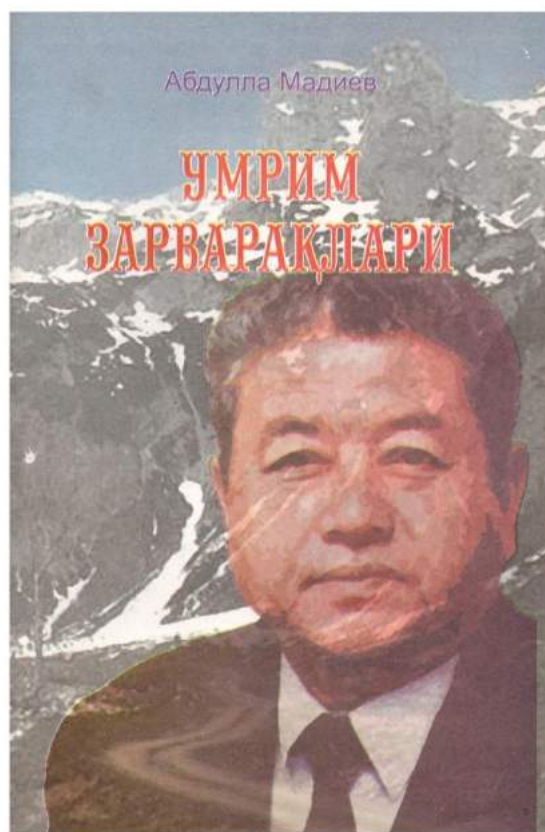
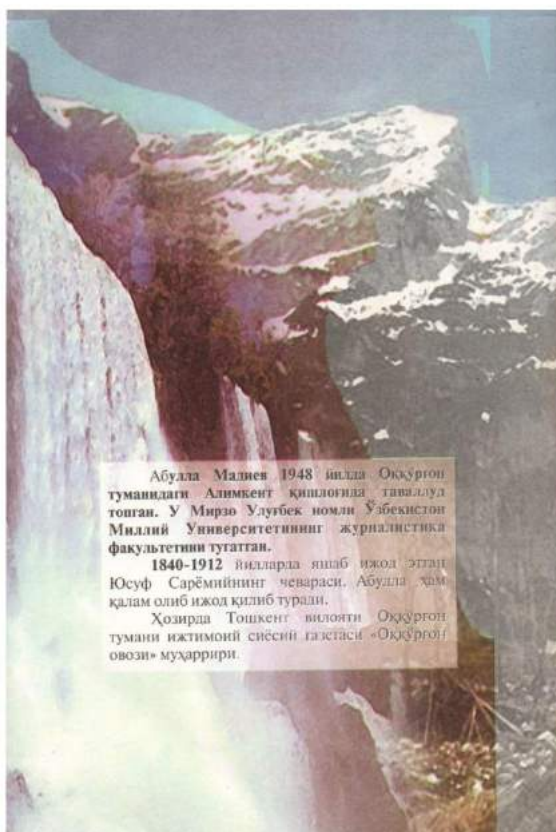

3. ИЖОДИЙ АСАРЛАРИ

1

Ҳаётий шеърият

Абдулла Маъдиев — Оққўрғон туманининг ижтимоий сиёсий газетаси «Оққўрғон овози» муҳаррири. 1840-1912 йилларда яшаб ижод этган Юсуф Сарёмийнинг чевараси. Шунданмикин, Абдулла Мадиев ҳам шеъриятни жуда севади. Баъзида ўзи ҳам қалам олиб ижод қилиб туради. Унинг «Умрим зарварақзари» деб номланган ушбу тўплами билан танишсангиз ўзингиз бунинг гувоҳи бўласиз.

Абдулла Маъдиевнинг ўша ёшлик чоғлари, муҳаббат сирларидан эндигина огоҳ бўлган дамлардан бошлаб, уйланиш, фарзанд кўриш, кейинчалик неварали бўлиши ва энди бу дунёнинг сирларига бошқа кўз, бошқа нигоҳ билан қарашлари акс этган бу китобда. Бу ҳар бир инсоннинг бошидан ўтиши мумкин бўлган табиий ҳолат. Лекин бу ҳолатлар Абдулла Мадиевнинг қаламида янада ширинроқ, янада гўзалроқ ифодаланади.

Танишинг, бу шеърият Сизга бир нафас ширинлик, бир оний гўзаллик бахш этса ажабмас . .

МУСТАҚИЛ ЮРТИМНИНГ ШИРИН ФАРЗАНДИ

(Неварамга)

Шунчалар гўзалсан, шунчалар гўзал
Шунчалар асалсан, шунчалар асал.
Сен ҳали ёзилмаган бир ширин ғазал,
Мустақил юртимнинг ширин фарзанди.
Сени ҳали қанча Тоҳир суяди,
Муҳаббатин юрагига туяди.
Йўлларида қанча Фарҳод куяди,
Мустақил юртимнинг ширин фарзанди.
Фарҳодга Ширин бўл, Тоҳирга Зухра,
Кўкда нур сочгувчи энг гўзал нуқра,
Чунки сен яралдинг гўзал бокира,
Мустақил юртимнинг ширин фарзанди.
Ширин ҳаёт сенга ширин замон ҳам,
Сенга ҳавас қилсин ҳаттоки жаҳон.
Умрингда — ҳаётда бўлмасин ҳеч ғам,
Мустақил юртимнинг ширин фарзанди.
Шундай замон келар замон сеники,
Гўзал ҳаёт бўлар Асал қизники.
Қийинчилик бўлса бўлсин бизники,
Мустақил юртимнинг ширин фарзанди.
Шунчалар гўзалсан, шунчалар гўзал,

Шунчалар асалсан, шунчалар асал.
Сен ҳали ёзилмаган бир ширин ғазал,
Мустақил юртимнинг ширин фарзанди.

Оллоҳга шукур

Еганим олдимда емаганим ҳам,
Бугун шодлигимдан кўзларимда нам.
Тилимга бир калом келади шу дам,
Оллоҳга шукурким Оллоҳга шукур.
Элликка кирибман кўзларимда ёш,
Кичкина бўлса ҳам жамоага бош.
Оғирга-енгилга бера олдим дош,
Оллоҳга шукурким Оллоҳга шукур.
Вафоли ёр бўлди, нолимадим ҳеч,
Оиламдан кўнглим тўқ эди эрта-кеч.
Шундай бахт оиламни тарк этмасин ҳеч,
Оллоҳга шукурким Оллоҳга шукур.
Тўрт фарзанд, тўрт томон кўнглим шод айлар,
Келишимни кутиб неварам йўл пойлар.
Дастурхонда доим тайёр кўк чойлар,
Оллоҳга шукурким Оллоҳга шукур.
Юртим тинч, оилам тинч ҳамма нарсa мўл,
Уни топиш учун керак ҳалола кўл.
Шунга олиб келди Мустақиллик йўл,
Оллоҳга шукурким Оллоҳга шукур.

БИР КАМ ДУНЁ

Дунё ўзи шундай йўла экан,
Кимга кўла, кимга чўла экан,
Кўп нолима кўй энди дўстим,
Дунё ўзи бир кам яралган.
Кимга берди молу-дунёни,
Кимга берди шарму-ҳаёни,
Кимлар кутди тушни-рўёни,
Дунё ўзи бир кам яралган.
Кўп лоф урма гердайма ортиқ,
Бунинг бари Худодан тортиқ,
У дунёга кетмайсан ортиб,
Дунё ўзи бир кам яралган.
Поезд каби кетар пишқириб,
Ҳар бекатда бир-бир итқириб,
Дўстлар қолар додлаб-қийқириб,

Дунё ўзи бир кам яралган.
Молу-дунё кўлингдан кетар,
Видолашув даври ҳам етар,
Азроил бобо кўлингдан тутар,
Дунё ўзи бир кам яралган.
Дунё ўзи бир кам бўлмаса,
Туғилса-ю, инсон ўлмаса,
Камчил деган сўз ҳам бўлмаса,
Ўзлигини унутар одам.
Кимлигини унутар одам,
Ундан ўзинг ёлғиз бўл Худом
Шунда, сенга сиғинар одам.

Ўзинг асра Худойим

Бу дунёнинг «сир»лари кўп «сири» кўп,
Баъзан ўни сиғар, бири кўп.
Душманингнинг сенга деган «кири» кўп,
Маломатдан ўзинг асра, Худойим.
Дўст бўлади атрофда юради,
Таъзияда қаторингда туради.
Сенинг билан маишат ҳам қуради,
Хиёнатдан ўзинг асра Худойим.
Тупроқ тепиб мардлигини кўрсатур,
Ҳокимларга ёлғонни-рост кўрсатур.
Бирга юриб, бирга туриб нақд «сотур»,
Сотганлардан ўзинг асра Худойим.
Ким келмайди, ким кетмайди дунёдан,
Тоғ ясайди, боғ ясайди рўёдан.
Жаннат ясаб берар тоғли қоядан.
Қоялардан ўзинг асра Худойим.
Тупроқ ости мазорлигин унутма,
Паймонангни тўлишини ҳам кутма.
Кетар дунёда ўзингни катта тутма,
Бевақт кетишлардан ўзинг асра Худойим.

Ўз кунини ўзи кўради ўзбек

Бировдан нон сўраб яшаган эмас,
Ҳаром-харишлардан ошаган эмас.
Меҳнатдан қўллари бўшаган эмас,
Ўз кунини ўзи кўради ўзбек.
Бизга қўлин силтаб ўтганлар бўлди,
Кунини кўролмас деб кетганлар бўлди.
«Ўзилган вагон» деб битганлар бўлди,

Ўз кунини ўзи кўради ўзбек.
Беш бармоқ бирлашди улкан мушт бўлди,
Душманни қақшатди катта куч бўлди.
Ёвларнинг нияти писта-пуч бўлди,
Ўз кунини ўзи кўради ўзбек.
Оч қолмади ҳеч, куймади жони,
Пўрсиллаб турибди тандирда нони,
Чирсиллаб юзидан кўринар қони,
Ўз кунини ўзи кўради ўзбек.
«Нексия» - «Матиз»ми, «Тико» ё «Дамас»,
Кўрганнинг кўнглида туғилар ҳавас,
Айтар гапим кўп ҳали, тўхтанг бир нафас,
Ўз кунини ўзи кўради ўзбек.
Юртбошим бош бўлди, кетди оғирлик,
Дунё ҳавас қилсин, қолди сағирлик,
Бунда меҳрибонлик, Тангри-бағирлик.
Ўз кунини ўзи кўради ўзбек.
Энди ўзгаларга нон берар Ўзбек.

Она

«Она» бу сўз юрагим билан,
Худди эгизакдай яшар қалбимда.
«Она» бу сўз тилагим билан,
Худди эгизакдек турар қаршимда.
Нечун эъозламай шулар биланку,
Бу кўхна оламнинг тириклиги ҳам.
Она тирик экан асрлар оша,
Ҳаёт экан демак «Инсон» деган ном.

Фарзанд

Ортда қолиб кетди ҳамма болалик
Шўх, ўйноқи шалола мисол.
Йигирма уч ёшда битта болалик—
Биз ҳам ота бўлдик, оиламиз хушҳол.

Болалик уй бозор дегани шулда
Падарларим невараси билан овора,
Бугун у кулади биринчи қадам,
Кундан-кун ширин бўлар эрка неvara.

Биз ҳам кўлимизда эркалатамиз,
Қиқирлаб кулади, гоҳ қолар чўчиб,

Тирноққа зор ота-оналар ҳаққи.
Яна эркалайман бўйнидан қучиб.

Сенга-ку бахтдан тахт ваъда этмайман
Келажагинг чарақлаган юлдуздай порлоқ.
Лекин бахтсиз қилиб ташлаб кетмайман
Ухла қўзичоғим, ухла чақалоқ.

Шириннинг аччиғи бўлгани мисол
Баъзан уйқусидан қоламиз нолиб.
Уйқусини тўрт бўлиб бешик тебратар
Онажони бешик устида қолиб.

Тонгга қадар бедор тебратар бешик,
Унутар оромни барча рўёни.
Ажабмас, улғайгач баҳодир фарзанд,
Бешикдай тебратиб турса дунёни...

Фарзанд умр чироғи, мен ҳам фарзандман
Инсон яшай олмас бизларсиз, бизсиз.
Дунё шундай экан, ҳамма ўтаркан
Кимлар из қолдириб, кимлардир изсиз ...

Чақалоқ

Беланчакда ётган чақалоқ,
Ниманидир кулиб имлайди.
Нечун кулар, нечун бу кулгу
Ҳатто унинг ўзи билмайди.

Онаси-чи, кулгусин кўриб,
Юрагида шодлик тўлқини.
Чақалоқни кулдирган балки,
Шу онанинг юрак ёлқини.

Она

(Зулфияга)

Уруш...

Етим қолди муҳаббати

Олиб кетди ёрини.

Етимларин боқиш учун,

Сарф этди борини.

Бедор кутди канча тонгни
Той босар деб от изин.
Гард юктирмай ўстирди ул
Бир ўғилу, бир қизин.
Улғайтирди балоғатга
Етиб келди фарзанди.
Яшар энди фароғатда
Она энди арзанда.
Не истаса ҳозир этар
Ками йўқдур бус-буткул.
Лекин уруш олиб кетган
Вафодорин кутар ул...

Она туш кўрибди

Она фарзанд кўрди, шодлиги олам.
Бедор оқшомлари ўтди бирма-бир.
Сочига оқтушди аммо сезмайди,
Фарзанд муҳаббати этганди асир.

Фарзанди улғайди она гиргиттон,
Ҳар тонг қоматига қараб яшарар.
Қўшни қизлар мадҳин қўймайди тилдан,
Аммо мақсадини айтмай яширар.

Она бугун хурсанд, туш кўрган экан,
«Тушида ўғлини уйлантирганмиш.
Қумғонда иссиқ сув қилиб келини
Қўлига сув куйиб кулиб турганмиш»

Орзулар, орзулар дарёдай жўшар,
Оҳ қачон келаркин, дейди шу дамлар.
Бир кеча, бир кундуз элга ош бериб.
Она келин кўрди, азиз одамлар.

Чинордай орзуси кесилди бу кун.
Тушнинг тескариси бўлса-я, наҳот?
Келин чиқиштирмай чақиб ўғлига.
Ўз уйидан она ҳайдалди, ҳайхот.

Фирокда яшамок ўтган эдику
Шу улуғ асримда айрилмоқ наҳот?
Она фарзандидан, фарзанд онадан
Тирик туриб айрилмиш, ҳайхот!

Бир парча эт эди тилсиз, ақлсиз
Фаросатсиз эди туғилгани он.
Ахир она тўши, оналик сути,
Уни айладику энг улуғ инсон.

Йўқ, онажонлар, азиз оналар,
Бир умр кафтимда кўтаргум сизни.
Чарчасам мададкор, қаригач таянч
Бўлсин деб улғайтдингизку бизни.

Она

(Оққўрғонда она ҳайкали қаршисида абадий аланга ёниб турибди)
Она қарар,
У оловдан кўтармас бошин,
Ҳатто,
пўлат кипригини қоқмас бир бора.
Ўғлининг ҳаётда қонамаган бошин
Жудо қилиб фашист, қўйди ер аро.
Йўқ, сўнмади ҳаётга чанқоқ юраги,
Ер бағрида лов-лов ёниб кетдилар, ҳайхот.
Шу оловга тоб беролмай бутун ер шари
Зилзиладай қимирлайди, қимирлар бот-бот.
Ҳа, сўнмайди, сўнмагай чанқоқ юраклар,
Лек,
ер бағрида кезар, тинмагай ҳеч он.
Она ҳайкалини топиб олов юраклар,
Отилди,
отилди бугун бир вулқон.
Ана қаранг,
она қаршисида олов ёнади.
У ўғлининг ҳаётга чанқоқ юраги,
Дўстлар секин юринг, бузманг хаёлин,
Шу эди онанинг чинор тилаги.
Мана, чорак аср ўтиб орадан
Она-бола бугун айлабди висол.
Она қаршисида ўғил юраги,
Абадий ёнади, абадий ҳайкал!

Армон

Йиллар ўтаверар бир-бирин қувлаб,
Ҳар дами умримга умр қўшади.
Ёшим улғаяди, улғайган сайин
Қалбимда қайноқ бир армон жўшади.

Шу армон билан мен савол бераман:
Умримдан эл-у юрт фойда олдимми?
Ўтмиш дафтаримдан бирор саҳифа,
Авлоддарга мерос бўлиб қолдимми?

Мен қанча тонгларни бедор кутаман,
Қалбимда бир армон яшайди мудом.
Армон бўлмаганда юракда бугун,
Ойга ҳам учмаган бўларди одам.

Ер

Яралгандан бери Ҳазрати инсон,
Меҳнат қилиб ерни яшартар экан.
Балки шу бир ерга аجدодларимнинг,
Мен каби неча бор қўллари теккан.

Мен каби барчаси юрагин қўрин,
Билак қувватини бериб кетишган.
Ерни яшартирган, аммо ўзлари,
Сочига оқ тушиб, қариб кетишган.

Шундай экан ўзи, яшамок асли,
Бир умр тупроғни яшартар одам.
Балки, шунинг учун вафодор ер ҳам,
Инсонни кўксида кўтарар мудом.

Умр

Соат тўққиз учрашмоқ вақтим,
Мен тўққизни кутаётирман.
Гўё шу дам Бир умр бахтим
Жиловидан тутаётирман,
Мен тўққизни кутаётирман.
Қани шу дам Қўлимдан келса
Ер куррасини тезроқ юргизсам.
Барча соат қўлимда бўлса
Тўққиз сари милин сургизсам.
Ўтиб кетса Бу орадаги
Қанча соат, қанча ҳижронлар.
Ўтмасмикан
Умримдан бекор
Ҳозир ҳижрон саналган онлар?
Ҳижрон ҳам ахир Умримиз эрур
Яшамок ўрнига шошиб нетамиз?
Гоҳи сезиб

Гоҳида сезмай
Умримиз ўтишига шошиб кетамиз.

ҚЎШИҚ

Менинг бир қўшиқ куйлагим келади,
Қўшиқни мен жўшиб куйлагим келади.
Онажон, кўмак бер тилимга,
Боримни, қўшиқда сўйлагим келади.

Менку бир қўшиқчи эмасман,
Анчайин хиргойи қиламан.
Шу қўшиқ бағрига қалбимни,
Дардимни-сиримни соламан.

Ҳар қўшиқ дард билан яралган,
Мен интиқ яшайман қўшиққа.
Қўшиққа қалбида элтмасми,
Ошиқнинг қалбини ошиққа.

Яхшиям қўшиқ бор, қувончим, дардим
Қўшиқсиз бу олам ўзи бир рўё.
... Кимнидир қабрига узатиб қўйган,
Мотамли қишлоққа ўхшарди дунё.

Халқимга

Гуллар атрин
Диллар сатрин
Бахш этайин халқимга
Чунки улар
Илҳом солар
Доим менинг қалбимга
Мен бир ниҳол
Қолсам беҳол
Халқим нур бахш этади
Шунинг учун бутун кучим
Куйлаш билан ўтади.
Бу Абдулла
Чин мубтало
ЁШ булбулдай тарзи бор
Эл олдида
Юрт олдида
Бир умрга қарзи бор.
Ҳозир борин

Дил асрорин
Оқ қоғозга кўчирур
Тонг отмоқда
Тонг отмоқда
Аста чироқ ўчирур...

Шалола

Не учун чўққилар бағрин тарк этиб,
Ҳамиша шошасан далалар томон.
Баъзан кечаларни ўтказиб бедор,
Мен сени ўйлайман, ўйлайман ҳамон.

Шу ўй-ю, хаёллар билан қошинга,
Дамба-дам келгумдир азиз шалолам.
Аммо гулдирашинг, жўшишларингдан,
Завқланиб қаршингда доим лол қолам.

Не учун бу сенга бир умр одат.
Чўққилар ёйинки тарк этадими?
Ёки гиёҳ битмас чўл муҳаббати.
Сени шу алфозда ўйнатадими?!

Ўн беш кунлик ой

Қоронғу кечанинг эрка малаги,
Кўкда нур сочади ўн беш кунлик ой.
Феруза осмонга жуда ярашган,
Юлдузлар жилваси, ажиб бир чирой.

Кўкда боғбон мисол, юлдуз-кўчатдан,
Ҳосил зиёсидан боғ яратади.
Узоқда бўлса ҳам инсонни ўйлаб
Қоронғу кечада нур таратади.

Инсон ташвишида бўлиб сезмайди,
Лабида табассум ариганини.
Ёши ўн бешда-ю, кампирларсимон
Юзига доғ тушиб қариганини...

Куз лавҳаси

Ҳовлимдаги бир туп олмани,
Шўх саболар ўйнаб қўймасди.
Мевасининг ширинлигидан,
Еган одам сира тўймасди.

Кеча олсам ҳолидан хабар,
Ўзгарибди «ўсма-қошлари».
Куз келиб у, қари чоллардай
Тушиб қопти бошдан сочлари.

Инсоф берса. . .

Менинг сенга айтадиган гапларим қўп,
Ёзиб қўйиб кўрсатмаган дафтарим қўп,
Дил сирини сўйлагувчи хатларим қўп,
Мен ўлгандан кейин уни ўқигаёсан.

Кўчаларда йиғлаб ўтган кунлар бўлди.
Азобингдан юракларга хунлар тўлди,
Сирларимни яширгувчи тунлар бўлди,
Мен ўлгандан кейин буни ўқигаёсан.

Қирқ кун ётдим, қимирламай дардим билан,
Юз кўришдим Азроилнинг марди билан,
Ташлаб кетди «Болаларинг ёш» шарти билан,
Буни ҳали эртак қилиб тўқигаёсан.

Шеър ёзишга қўлларим ҳам ишламайди,
Оёқларим дўстларимга бошламайди,
Йиғлай десам кўзларимга ёш келмайди.
Бундан ортиқ ўлим борми йигит учун.

Қани ёринг кулиб турса ибод билан,
Ёнгинада ўтирсайди вафо билан.
Кечалари кириб келса сабо билан,
Ишлайдиган қўлинг борми қучиш учун.

Бир ширин сўз, бир меҳрга зор бўлдим-ку,
Менинг учун бу дунё ҳам тор бўлди-ку,
Бундай ётиш менинг учун ор бўлдику,
Бундан ортиқ ўлим борми йигит учун.

Ойлар ўтар, йиллар ўтар, умр ўтар,
Бу дунёга устун бўлмас, ҳамма кетар,

Мен кетгандан кейин қолган санам нетар.
Инсоф берса бир тиловат ўқиғайсан.

Қайга кетдинг дўстгинам

Яхши кунда ёнимда юрган дўстлар бор эди
Бошларимиз қўшилса гўё давра тор эди.
Бу даврага қанчалар қўшилишга зор эди,
Лекин бугун йўқотдим, қайга кетдинг дўстгинам?

Мен ўлганда ювишга кирардинг деб юрардинг,
Гўё менга борингни, юрагингни берардинг.
Қайда бўлсанг ҳамиша соғлиғимни сўрардинг,
Лекин бугун йўқотдим, қайга кетдинг дўстгинам?

Гар ўлмасак тирикда айрилмаслик дўст эдик,
Кўп нарсадан кечсак ҳам айрилмасдик дўст эдик.
Дўстинг ёмон деганга бир умрга, қасд эдик,
Лекин бугун йўқотдим, қайга кетдинг дўстгинам?

Қайда бўлсанг омон бўл, тирик бўлгин бир умр,
Фақат дўстлар ичида йирик бўлгин бир умр.
Дўстинг дўстга тилаги тирик бўлгин бир умр,
Лекин бугун йўқотдим, қайга кетдинг дўстгинам?

Сайрам

(Бобомизнинг 160 йиллик юбилейида ўқилган шеър)
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,
Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.
Арислонбоб, Хўжа Ахмад, Юсуф Сарём макони,
Санайверсам бормоқетмас, чегарасиздир сони,
Ҳар бир қарич тупроғи Авлиёларнинг кони,
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,
Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.

Сайрам ота - сонсиз Боб, сонсиз ўтган улуғлар,
Бундан чиққан ҳар фарзандни ҳамма жойда улуғлар,
Улуғларнинг улуғларин Сайрам бугун улуғлар,
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,

Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.

Ўн икки бор ёндирдилар, йўқ қилмоқчи бўлдилар,
Тупроғин — кул дарахтларин чўғ қилмоқчи бўлдилар,
Бундан юлиб ўз элини тўқ қилмоқчи бўлдилар,
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,
Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.

Оталарини ўзгартириб отин йўқга чиқарди,
Ҳар бандасин йўлин тўсиб ёқасидан сиқарди,
Лекин, содиқ фарзандлари омон - эсон чиқарди,
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,
Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.

Гуллаб турган Сарём номи Исфижобга айланди,
Мадинагул, Байзо бўлди - оқ шаҳарга айланди,
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,
Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.

Арслонбоб, Ҳўжа Ахмад, Юсуф Сарём макони,
Санайверсам бормоқ етмас, чегарасиздир сони,
Ҳар бир қарич тупроғи Авлиёларнинг кони,
Тупроғида Авлиёлар ўсган юрт бу Сайрамдир,
Ёмонларнинг йўлларини тўсган юрт бу Сайрамдир.

Ҳақиқат учун

Ўн саккиз йил шеър ёзмадим,
Нондай азиз шеъриятнинг
кўчаларин унутдим.
Давраларда шеър сўраган дўстларимга
Партиянинг «Қарорини»
«Фармоиш»ларин тутдим.
Ўн саккиз йил
шеър ёзмадим.
Ўтди қанча
қарвонлар
Йиғлаб ўтди,
кулиб ўтди
Ўтди
давру-давронлар.
Ошкоралик олам тутди,
Қайта қуриш замони.
Текширилар эмиш энди,
Ер шарининг

Ўзбекистон томони.
Текширдилар, текширдилар...
Йўқотдилар
деҳқоннинг ҳаловатин
Тергов берди,
Тушунтирди,
Ёз бўйи
меҳнат қилиб.
Тополган
«саховатин»
Меҳнат эмас
тўкилган тер,
«Ўзбек иши»
дедилар.
«Ўзбек иши»
қанча-қанча,
Ўзбекларни
едилар.
Сабр қилдик
чидаб келдик,
Кўпга келган
тўй дедик,
Бош кўтарган
дўстимизга,
Сабр қилгин
қўй дедик.
Сабр таги
сариф олтин,
Ҳали олтин оламиз.
Сабр қилсанг
эл олдида,
Яна ҳалол
ўзбек бўлиб қоламиз.
Шеър ёзмадим,
Нондай азиз шеърятнинг
кўчаларин унутдим.
Э, Шеърят,
ол қўйнингга
Илҳомимни бер яна.
Ҳақиқатни
ёзмоқ учун.
Мен тайёрман,
мен мана!

У ТИРИК

(Ю. Гагарин хотирасига)

Табиат безаниб чикмиш бу кунлар,
Ўлкамда баҳору дилларда мотам.
Қўнглинг бўш деб койирди, бугунчи-бугун
Ўзи ҳам бош эгаб йитлайди отам.

Йиғлайди чакалок, йиғлайди она,
Барча киприкларда томчи-томчи ёш.
Бутун ер курраси интранар гўё,
Мангу айриликқа беролмай бардош.

Бу йиғи бу мотам унинг ҳурмати,
Йўкса ўспиринга мотам не даркор.
Дўстлар ўйлаб кўринг, мотам бўлмаса
Одамда одамга бўлмас эътибор.

Майли рақиблар ҳам этсин ишора.
Гавҳар кўзимиздан кўриб томчи ёш.
Улар шамол билан келган булутдай,
Кўк узра йўқолур чиққанда қуёш.

Чиққанда қуёш ҳам сўроқлар сени,
Ҳар тонгдан кечгача термулиб ерга.
Қўлимда шум хабар, бу хабарни мен,
Қаерга яширай, дўстлар қаерга.

Ё ошкор этайми Венераларга,
Қуёш ҳам ловуллаб ёнсинми яна.
Йўқ, кўрқаман шипшиган гапдан,
Юлдузлар тўкилиб кетмоқда ана.

Қуёш ҳам, юлдуз ҳам, ой ҳам, баҳор ҳам
Сени сўроқлайди гўзал фаслда.
Агар улар сезса кўкни тарк этиб,
Пойингда йиғлайди, йиғи аслида.

Ожизлик-ожизлик нишонасимас,
Сенга айтолмаган ширин орзулар,
Юракда хасрат бўлиб қолмасин учун
Дилдан кўз ёш бўлиб чиқмоқда улар.

Гирё ҳам тугади уфқ қизариб,
Қуёш зарҳал сочин тараб чиқмоқда.
Олтин сатрлар-ла кўк узра бугун.

Коинот Худосин номин битмоқда.

Ҳар тонгда зуриб мен кўкда ўқийман,
Заррин нурлар билан унинг исмини.
У тирик, абадий яшар биз билан
Ўлим олиб кетган халос жисмини.

Муҳаррир жим...

(Таҳририят ҳаётидан бир лавҳа)
Бугун байрам экан.
Шу сабаб билан.
Битганман сизга шеърлар.
Агар гапни
Мукаррамдан бошласам.
Мукаррамхом бундай дерлар:
- Омоннинг «бети» йўқ битирмасдан қаёққадир
кетиб қолибди Ҳусан аллакимлар
суратини олибди
лекин «надпись» йўқ
Баҳромдан кўнглим тўқ.
Аммо,
Умри ваъда қилган
материал ҳали йўқ.
Муборак «Умид»ни тайёрлаяпти.
Ибодатда «Ишончли мулоқот».
Сизга тилайман тоқат
босмахонага кетгунингизча ҳаммаси тайёр бўлади..
Муҳаррир бош ирғаб,
жим қолади.

* * *

Хатга жавоб бугун
бўлади деган
Бошлиғи
Тошкентга кетиб қолибди.
Хатга қўл қўйилмаган экан...
...Муҳаррир бош ирғаб
яна жим қолади...

* * *

—Абдулла ака,
бир табрик
ташқил қилайин дегандим.
Агар,
Зарур топшириқлар бўлмаса, дея кирар Умри қиз.
Эртасига хат киради
«Қутлуғ бўлсин туғилган кун,

Узун бўлсин умрингиз».
Имзо чекиб аризага
Муҳаррир жим қолади...

* * *

Эшик секин очилади
Пайдо бўлар Ибодат.
Уялиб-тортиниб
Бир бурчакка ўтиради.
Унга бўлган бу одат.
— «ТГФ» га борайинми,
Ё «АТП» зарурми?
Узоқларга боргунимча..
Алоқачи,
Ё алоқа зарурми?
Сурати ҳам тайёр экан,
Шуни ёзсам майлими? Муҳаррирчи,
Бошин ирғаб
Яна у жим қолади.

* * *

— Мумкинми,
деб кириб келар
Гуля қиз ҳам.
Ўзи кулиб турган билан кўнглида ғам.
Молиядан ҳар хил дакки эшитса ҳам кулади.
— Ҳозирку ойликларни
олиб турибмиз йил сўнгида
Абдулла ака.
Не бўлади?
Муҳаррир бош кўтариб
Дейди унга:
Райкомга ҳам
Обкомга ҳам хат ёзганмиз
Ташвишланманг, ҳал бўлади.

* * *

— Чой опкирайми.
дея Дона қиз киради.
Муҳаррирнинг кайфиятин
У бир қарашдан билади.
Муҳаррир жим
бош ирғайди
Ичадими-ичмайдими?
Ким билади?

* * *

— Эшиттириш тайёр бўлди.
кўрасизми?

Дея
Аста кириб келар
Шоҳиста.
Муҳаррир жим
бош ирғайди
Демак,
Кўрар экан дея
қолдиради оҳиста.
Шундай қилиб
Иш тугайди
Хайрлашар бирма-бир. Ҳамма кетган,
лекин ҳамон ўтирарди муҳаррир.
Яна эшик очилди-ку,
Энди кирган ким бўлди? Бу Салтанат
Опа экан
Йиғиштириш керакдир.
«Кеч бўлдику,
кетмайсизми?» дея келган даракдир.
Муҳаррир жим,
Бош кўтариб,
Аста-аста тин олди.
Қолган ишни
сумкага соб
сўнг уйига
йўл олди...

Изоҳ:
Мукаррам — масъул котиб,
Омон — кишлок хўжалик бўлими мудир,
Ҳусан — сурагчи мухбир,
Баҳром — муҳаррир муовини,
Муборак — хатлар бўлими мудир,
Ибодат — мухбир,
Умринисо- — мухбир
Гуля — бухгалтер
Дона — котиба,
Шоҳиста — радио диктор.

Муҳаббат
сен кимнинг
қўлидан тутгансан?

Муҳаббат
сен кимнинг
йўлини кутгансан?

Муҳаббат,
не учун
Қайсга ишқ бериб,
Сўнгида
«Мажнун» деб кетгансан?
Муҳаббат
чинорнинг тагида —
сойларда,
Бир-бирин
интизор кутдирдинг.
Ахири,
иккиси қовушиб
Юрагин —
юралка тутдирдинг.
Инсонлар
бор экан
миллион йил,
Барига
висолни тутгайсан.
Бу кўҳна оламдан
Муҳаббат,
Сен ўзинг
нимани кутгайсан?...

Қиз сири . . .

Тун ярим ...
Деразам олдида
Китоб ўқиб ўтирибман,
Атайин.
Келишин кутаман,
Китоб баҳона,
Очиқ чиқолмасман.
Қайтайин.
Мўралаб қўяман,
Боғ четида
Ўсган Садага.
Қани энди
Келса шу муддат,
Билдирмай чиқардим
Дадамга.
Деразам устидан
Мўралаб,
Борлиққа нур сочар
Тўлин ой.

Нега у кечикди
Қани бир яхшилаб мўралай.
Саданинг ёнига бир соя келди-ю
У аста тўхтади.
Бу ўша
Суқланиб боқаман,
Сабр қил,
Юрагим бир муддат ...
Мен ҳозир чиқаман.

Бир йигит бор...

Чиндан севсанг калом келмас экан тилингга,
Келинг буни сўзлаб берай сиз ҳам билинг-а:
Бир йигит бор тоғни талқон қилгудай кучи.
Тошқин дарёларга қалқон бўлгудай кучи.
Лекин, ёрга ишқин ошкор этиш-чун,
«Севаман» сўзига етмайди кучи.

Синглимга

Бугун хурсанд қайтдим
Уйимга яна.
Ҳовлини тўлдириб
Ўйноқлаб юрган,
Синглим мени
Кутадир ана.
«Салом» дер тиллари
Буралиб менга.
Узоқдан кўзларин
Юмиб чопади.
«Ачом-ачом» қилиб
Қучоқ очаман,
У эса кучоғимга
Ўзин отади.
Қанчалар қувноқсан,
Синглим Ойжамол.
Бугун дилларингни,
Не хушнуд этди?
Қанча эркалансанг
Келмайди малол,
Мақсадим-ниятим
Вояга етди.
Бугун иккимиз ҳам
Шодмиз қувноқмиз.

Аканг ҳам шодликдан
Кўкрагин керган.
Чунки, келинойи
Бўлмоққа сенга
Каминанг суйган қиз
Розилик берган ...

Онангдан сўрагил

Сочи кўкрагига тушган қизларни
Куёвлари суярмиш жондан,
Дилбарим,
Сочингни тушириб кўксингга
Бу сирни
сўрагил онангдан.
Онангдан сўрагил бу сирни,
Токи у севишим англасин.
Ийманиб сўз очсанг севгидан,
Куёвин таърифин тингласин.
Тингасин, таъриф эт боримни,
Мақтамагил ортиқча бир зум.
Фақат мен кўрайин сўнгида,
Онангнинг юзида табассум.

Она суйган билан. . .

Меҳмонликка борсам гоҳ дўстлар,
Ош устидан чиқиб қоламан.
Қайнонанг суяркан ол ўғлим, дейди
Начора насибам мен ҳам оламан,

Ва ширин, ажиб бир ўйга толаман.
Ким экан, ким ўзи мени суювчи
Куёв қилмоқликни истар ким ўзи?
Она суйган билан айтингчи мезбон,
Мени суярмикан жонона қизи?

Такдир

Мен кимнидир излайман,
Кимнидир менга,
Бир умр,
йўлдош бўлиши бордир.
Мен кимнидир излайман, кимнингдир менга.
Бир умр,

кўмакдош бўлиши бордир.
Мен кимнидир излайман,
Кимгадир атаб,
Қасида ёзаман тонггача.
Кимдир хаёл суриб
хаёл оғушида
У ҳам
уйку қуролмас субҳидамгача.
Ўшани излайман,
У эса мени
Биз албатта учрашиб, аҳд қиламиз бир.
Лек,
шунда қайлардан пайдо бўлар-у
Халқ оғзида қолиб,
аталур тақдир.

Юртим

Қуёш турганидан тоғларин кўрар,
Сўнгра гуллаб турган боғларин кўрар,
Ҳар бандаси кўнгил чоғларин кўрар,
Тошкент вилояти-суюкли юртим.

Бўстонлик тоғлари жонингга ором,
Ангрен қизлари этганда хиром,
Юртим гўзал бўлиб кўринар бирам,
Тошкент вилояти-суюкли юртим.

Олмалиқтупроғи олтинлар кони,
Металлурглар шаҳри Бекобод жони,
Бунёдкорлик билан ўтар ҳар они,
Тошкент вилояти-суюкли юртим.

Оққўрғон, Янгийўл, Бўка пахтасин,
Эргаш, Тожибой оталарин мақтасин,
Озода ҳам бир дақиқа тўхтасин,
Тошкент вилояти-суюкли юртим.

Маҳмуд Паркентига қараб тўймайди,
Ҳамид Тўйтепасин мақтаб қўймайди,
Ўз юртин Абдулладек ҳеч ким суймайди,
Тошкент вилояти-суюкли юртим.

Катта карвон йўлида сен ҳам бир карвон,
Олдинда узоқни кўзловчи Сарбон,
Шу Сарбон элтади манзилга омон,

Тошкент вилояти-суюкли юртим.

Мафтун этган экан мени бир дилдор

*Ўн саккиздаман, гўё олам менинг кафтимда
Тўлқин*

Ёшим ўн саккизда навқирон ёшлик,
Гўё олам турар менинг кафтимда.
Кўкдаги қуёш ҳам қилар ожизлик,
Жинчироқ мисоли менингафтимда.
Мен шундай улуғвор кучга эгаман,
Азим тоғлар эгиб турар бошини.
Мен шундай улуғвор кучга эгаман,
Ой ёнига чорлар кериб қошини.
Мен шундай улуғвор кучга эгаман,
Ёш қалбим сен нени қўмсайсан, нени
Кечалари оромим олиб қалбимдан,
Бедаво дардларда қийнайсан мени.
Не экан, не экан қалбим эзгувчи,
Навқирон ёшимда не камлигим бор?
Дўстлар, кейин билсам севги бобида,
Мафтун этган экан мени бир дилдор..

Оддий бир қиз боласан

Шўхликда сен бир қоп ёнғоқ
Ё тинмас шалоласан.
Ҳали севги кучини
Сезмаган қиз боласан.

Ишқда соддалик курсин
Юрагим сезмагандай.
Мени куйдириб қўйиб
Ўзинг ором оласан.

Шаънингга шеърлар битдим
Шеърда юрак ҳисларим
Юрак ҳисларим ўқиб
Ўзинг ором оласан.

Сен менга илҳом бериб
Куйлатиб қўйдинг мени

Ўзинг куйлатган куйни
Ўзинг тинглаб ёнасан.

Мен-ку, куйлаб-мадҳингни
Шоир бўлиб қолибман.
Сен ҳамон ўша содда
Оддий бир қиз боласан...

Муҳаббатим

Юрагимни тимдалаб,
Уйлан деманг онажон.
Унинг исмини қистаб,
Сўйла деманг онажон.
Онажоним қўйинг мени,
Муҳаббатдан етимман.
Етимлигим бугун яна,
Эсга солманг онажон.
Илк баҳорнинг майсасидай,
Сутингиздай мусаффо.
Муҳаббатим етим этди,
Ўшал гўзал бевафо.
Нима қилай муҳаббатдан,
Айрилдимку онажон.
Ишқда темир қанотдан
Қайрилдимку онажон.
Етим қолган муҳаббатим,
Энди кимга тутайин.
Кайси қизнинг меҳрин истаб,
Кимдан шафқат кутайин.
Ундан кўра Парвардигор
Сўқир қилсанг бўлмасми.
Айрилгунча муҳаббатдан,
Буқир қилсанг бўлмасми.
Чидар эдим барчасига,
Қанча жабр истасанг.
Қўйинг она, онажоним
Энди ортиқ қистаманг.
Унутайин бевафонинг,
Менга берган жафосин.
Балки кўнгил истаб қолар,
Ўзга кимнинг сафосин.
Сиз айтгандай уйланарман,
Уйланарман келиб вақт.
Майли ўзим айтай Сизга,

Келин билан қилгач ахд.

Сен кимни суяр бўлсанг

Мени суйдингми гўзал,
Қошим қаролигидан.
Ё кўзларим шахло-ю,
Дилим саралигидан.
Бошга не кулфат тушса,
Кўз кўради дейдилар.
Кулфат тушгай албатта,
Қалби қоралигидан.
Сен менга тузоқ қўймоқ
Бўлибсан сездим буни.
Энди узоқ юргайман
Дилинг яралигидан.
Ишқимда куйгил майли
Бир умр куйдирай мен,
Ишқда куяди ҳар ким
Дили поралигидан.
Сен кимни суяр бўлсанг
Эй Абдулла суймагил,
Инсонлар аро унинг
Ҳусни саралигидан.

Кейин билсам

(ҳазил)

Дўстим келса ҳамиша
Хушчақчақ тонг отарди.
У қиз, бу қиз ҳақида
Кўп сафсата сотарди.
Қизик энди камнамо
Ҳар онда бир келади.
Тонг отиш қаёқда-ю
Қош қораймай елади.
Кейин билсам қил ўтмас
Дўстгинамнинг ҳолини
Отаси уйлантириб
Қўйган экан Солини...

Севги

Севмоқ бор-севилмоқ бор, шошилмоқ керак эмас,
Ирмоқ қанча шошган билан дарёдай теран эмас.
Бирини тўлин ойга, иккинчисин юлдузга
Қиёслаб қизлар топманг, янгажон керак эмас.

Муҳаббат деган ўзи юракда туғилади,
У ташқи гўзалликнинг ҳуснини кўрмайдику?
Шунинг-чун севар бўлсам юрагига йўл топгум,
Юраклар гўзалликни кўзлардан сўрмайдику.

Ҳа Абдулла, бу олам севги билан тирикдир,
Севгини улуғлагин, севгини куйла ҳар дам.
Инсоннинг тириклиги севги билан буюкдир,
Бир марта яшаркансан, бир марта севгин сен ҳам.

Муҳаббат юракда туғилар шундай

(Лирик новелла)

*Ўн саккизга кирганингда тушар экан бир савдо,
Бир савдоким, ҳар бошда бор, ўн саккиз ёшга гадо...*

Бир тўп қизлар келаяпти,
Гўё гулдаста
Ҳар бирининг ўзга ҳусни,
Диди бор.
Қай бирига дидим ёқар
Қай бири.
Бўлар экан менга
Бир умрлик ёр.
Бир тўп қизлар келаяпти...
Ана,
қай бири
кипригин пирпиратиб лабини қимтиб салом берди яширин.
О... дилдор,
Кўзлари хумор,
Энди қачон билгайман,
Саломинг сириин?
Ана у,
Тасодифан учратдим яна
Яна қия боқиш,
Яширин салом.
Тим қора кўзига кўзим тушди-ю

Лол қолдим,
Тилимга келмайин калом
Нечун бу табассум,
Нечун лол қолиш,
Нечун бунча қия боқишлар?
Нечун яшираман
Дўстларим билса
Муҳаббат бобида
Балким олқишлар...
Йўқ,
ҳали аҳду паймон қилганимиз йўқ.
Йўқ-йўқ,
Аҳду-паймон қилмаган билан
Мен уники, у меники дея,
ёш кўнгиллар тўқ.
Айтаман дўстларга ҳозироқ бориб,
Нима қилай ахир уни яшириб.
Ухласам тушимда,
ҳатто ўнгимда ҳам:
... Бир тўп қизлар келаяпти...
Ана
қай бири
кипригин пирпиратиб лабини қимтиб
Салом берди яширин.
Кўзларимга ишонмайман, очиб юмаман
Шу заҳоти йўқотиб қўяман яна,
Яна шу ўнгимда такрорлансин деб,
Ва шартта кўзимни юмаман яна.
О қани...
зора такрорланса яна..'.
Қандай латофатли,
Бу латофатни
дўстларга эмас,
Авалло ўзидан билайин сирин.
Қалам муаллифи, ўқувчиларим,
Сиз ҳам тутиб тулинг буни яширин.
Қариялар айтгандай,
Бошга «оқ ўраб»
Сўнгра ушатамиз рози «патирин»
Муҳаббат юракда туғилар шундай.
Уфкдан кўтарилиб,
Булутларни итқитиб йўлдан, қуёш нур сочганидай,
Яширин табассумлар,
Яширин сирлар ҳам
Бир кун нур сочади худди шу кундай.

Ҳа шундай, севгида шошилманг,
Севги сўроқсиз туғилар,
Сўроқсиз қуёш
Ҳар тонг,
ҳар бош узра
нур сочганидай.

Муҳаббат қолганмикан?

Навоий севган Гули
Сиздан гўзал бўлганмикин.
Ул гўзалнинг чиройига
Шоир кўнгли тўлганмикин.
Қайдан ҳам учратдим сизни
Гули ҳуснингизга лол.
Бу гўзал ул даврдан
Мен учун қолганмикин
Ул Қайсни Мажнун қилиб
Лайли ҳам ўтиб кетди.
Лайли ҳам гўзалликни
Ё сиздан олганмикин.
Ҳар бир шоир мақтагай
Ўзининг суйган ёрин.
Ё бу гўзаллик мангуга
Севгидан қолганмикин.
Муҳаббат гўзал бўлса
Гўзалдир суйган ёри.
Ё гўзаллик пойида
Муҳаббат қолганмикин.
Кун бўйи кутдим лекин
Сарвиқомат келмади.
Ё менамда гўзалроқ
Ёр топиб олганмикан.
Келмаса келмас ёринг
Нечун шеър ёздинг шоир?
Сени шоир қилиш-чун
Муҳаббат қолганмикин?

Суйиб-суйиб

Менку сени суйиб-суйиб
Қолдим яна куйиб-куйиб.
Сенчи,
Энди кимни суйдинг,
Юрагингга

кимни туйдинг,
Ёки суйиб
Бўлдингми-ё,
Туйиб-туйиб
Бўлдингми-ё,
Кўп эдику
Суйганларинг,
Кўп эдику
Куйганларинг
Куйганларинг
Куйиб бўлди.
Суйганларинг суйиб бўлди.
Суйсанг энди
Бирни суйгин
Кўпни энди суйдирмагин.
Сенга содиқ ёр бўлгучи
Вафодоринг куйдирмагин.
Кўпни суйиш вақти ўтди,
Суйганингнинг бирин олгин.
Бирни олиб улгурмасанг,
Муҳаббатда куйиб қолгин.

Ёр-ёр

Ким ошнинг қирмочини кўп еса тўйида ёмғир ёғади
(Халқ оғзаки ижодидан)

Кўкда оғма булутлар
Оғмай туринг ёр-ёр.
Никоҳ тўйим ўтгунча,
Ёғмай туринг ёр-ёр.
Ўзга уйдан бир лобар
Келар бугун ёр-ёр.
Ёру-дўстлар хизматда
Бўлар бугун ёр-ёр.
Қирмоч еса қор ёғишин
Билганим йўқ ёр-ёр.
Ё қасдлашиб атайин
Қилганим йўқ ёр-ёр.
Билганимда қурғурни
Емас эдим ёр-ёр.
Ҳатто қозон олдиға
Келмас эдим ёр-ёр.
Майли оғма булутлар
Оғмай туринг ёр-ёр.

Бир гуноҳим кечириб
Ёғмай тулинг ёр-ёр...

Тўйдаги нигоҳ

Мунча менга қадайсан,
Нигоҳларинг ёр-ёр.
Кечиргайсан бўлса гар,
Гуноҳларим ёр-ёр.
Сўроғинг бўлса менда,
Тилда сўра ёр-ёр.
Тикилгунча мунча кўп,
Келда сўра ёр-ёр.
Тез-тез нигоҳ ташлайсан,
Адашгандай ёр-ёр.
Сир бормикан нигоҳлар,
Қадашганда ёр-ёр.
Энди билдим нигоҳинг
Сирин жоним ёр-ёр.
Танлабсанда шулардан
Бирин жоним ёр-ёр.
Нигоҳингда ишқингни, А
ён қибсан ёр-ёр.
Ёш қалбингда илк севги,
Баён қибсан ёр-ёр.

Ёмғирда эриб кетдим

(ҳазил)

Висол чоғи узоққа,
Чўзилмади бугун ҳам.
Ёмғир аста шивирлаб,
Костюмлар ҳам бўлди нам.
Не қилайки табиат,
Қулоқ бермас зоримга.
Мажбур бўлдим мен рухсат.
Бериш учун ёримга.
Ёр курғур ҳам юр демай,
Уйига кириб кетди.
Мен уйимга еткунча
Ёмғирда «эриб» кетдим.

Унаштириш

(ҳазил)

(Фарзанд кўришган ота-боболаримиз бир-бири билан қуда бўлишни истасалар ўғил болага қизнинг қулоғини тишлатиб, уларни ёшлигидан унаштиришиб қўйишганлар.)

Сокин тун бир туп сада.

Тагида икки нафар.

Келинг бирга тинглайлик

Суҳбат кетар парма-пар:

— Туғилмай биз-иккимиз

Дадам билан дадангиз

Ўртоқ бўлишган экан.

— Бир қиз, бир ўғил бўлса

Қуда бўламиз дея

Орзу қилишган экан.

— Саволга жавоб каби

Туғилибмиз бир тунда

— Дарҳол унаштирибди

Кўп ёш эканмиз шунда.

— Эсингдами шу оқшом

Билагинг ушлаганим

Сочларинг орасидан

Қулоғинг тишлаганим...

Ёр-ёр

(қиз тилидан)

Пахтазорнинг полвонидир

Менинг поччам ёр-ёр.

У кўринган алвонидир

Гапни очсам ёр-ёр.

Қўш ордени кўкрагида

Порлай берсин ёр-ёр

Дугонам-ла пахтазорда

Яйрай берсин ёр-ёр.

Меҳнат қилиб илғорлардан

Ўрин опти ёр-ёр.

Дугонам ҳам йигитларнииг

«Зўрин» топди ёр-ёр.

Қўша-қариб ёшларимиз

Бахтли бўлсин ёр'-ёр.
Икки ёшнинг турмуши ҳам
Тотли бўлсин ёр-ёр.

Келин тушди

*(Жиззах даштини ўзлаштириш учун бел боғлаган
қизларга бағишланган ёр-ёр)*

Бегулсойнинг сойидан қушлар учди
Ёр-ёрей қушлар учди.
Фарғонадан бизнинг даштга келин тушди
Ёр-ёрей келин тушди.
Зап келишган экан ўзи шаҳар қизи
Ёр-ёрей шаҳар қизи.
Боғ бўстонга айланармиш босган изи
Ёр-ёрей босган изи.
У аҳд қилиб келин бўбди дашт ўғлига
Ёр-ёрей дашт ўғлига.
Элат кўчди келин бошлиқ дашт йўлига
Ёр-ёрей дашт йўлига.
Сувлар чиқиб бу даштимиз бўстон бўлди
Ёр-ёрей бўстон бўлди.
Келин номи эл тилида дoston бўлди
Ёр-ёрей дoston бўлди.
Келин билан бизнинг даштни баҳор қучди
Ёр-ёрей баҳор қучди.
Дашт ўғлига келин эмас баҳор тушди
Ёр-ёрей баҳор тушди.
Олов юрак қизлар учун қиш ёз бўлур
Ёр-ёрей қиш ёз бўлур.
Барча келин шундай бўлсин кўнгил тўлур
Ёр-ёрей кўнгил тўлур.

Оққўрғондан келин қилинг

(қўшиқ)

Шаҳрингизнинг қизларидан қолишмайди,
Ҳаётдан бирон марта нолишмайди,
Қайнонаси билан сира олишмайди,
Оққўрғондан келин қилинг, Оққўрғондан.

Кийимлари ўзларига ярашади,
Сочларини қирқта қилиб ўришади.
Ўтган йигит қайрилиб қарашади.
Оққўрғондан келин қилинг, Оққўрғондан.

Қайнотасин ота қилиб олади у,
Қайниларин тўғри йўлга солади у.
Бир умрга палак ёзиб қолади у,
Оққўрғондан келин қилинг, Оққўрғондан.

Вафоли ёр изласангиз вафолидир,
Сафоли ёр изласангиз сафолидир.
Жафоли ёр изласангиз жафолидир,
Оққўрғондан келин қилинг, Оққўрғондан.

Келинжон

(Дўстимнинг келин олиш тўйида ўқилган шеър)

Оққўрғонда уйинг қолди келинжон,
Олимкентда уйинг энди келинжон.
Бир отадай сенга бўлган ниятим,
Келинларнинг олди бўлгин келинжон.
Аямагин дадангларга хизматинг,
Туширмагин Иззатойнинг иззатин.
Қачон келсак жойига қўй югуриб,
Абдулла ва Раҳиманинг иззатин.
Четда қолмас Эркиёрнинг дўстлари,
Ҳафта сайин уйинг тўлиб туради.
Тўдалашиб келса хафа бўлмагин,
Бири соғу, бири кайф юради.
Турдибойни айтайинми, Ғуломни,
Зуфарними, Ортиқними, Сувонни,
Эркинними, Муродними, Сайфулла,
Кийимига сигмай юрар Зайдулла.
Жўрабоши ёнларида жўралар,
Қатор бўлиб ўтиришар тўралар.
ГАИда бор Турдалидай қайноғанг.
Одамохун Шавкат деган қайноғанг,
Қайноғангнинг ҳаммаси ҳам «қайнаган».
Совуқ сувдай совуғи йўқ уларнинг,
Чопиб-елиб хизматин қил келинжон.
Энабувиш деган энанг уйинг тўрида,
Анор бобонг ўтиради сўрида,
Уларга ҳурматинг бўлсин юрак тўрида,
Шунда номинг улуғ бўлар келинжон.
Эркиёрнинг эрлигини кўрганмиз,
Қирқ беш йилдан бери бирга юрганмиз,
Оғирда ҳам енгилда ҳам турганмиз,
Яхши жойга келин бўлдинг келинжон.

Келинликни керилиш деб билмагин,
Ёмон гапни қулоғингга илмагин.
Ёлғонларга ишониб ҳам қолмагин,
Шунда яхши келин бўлар келинжон.
Эрта туриб иш қилади келинчак,
Эркалигинг қолсин бўлма эринчак,
Бир йилдан сўнг насиб этсин беланчак,
Шунда сенинг номинг қолар келинжон.
Дастурхонда доим иссиқ чой бўлсин.
Турмушларинг шодликларга бой бўлсин.
Шунда яхши отли бўлар келинжон,
Турмушларинг тотли бўлар келинжон.

Тўртликлар

Сочларинг тун бўлар, юзинг кундузи
Толиб Йўлдош

Қай томон бурилсанг ёришар шу ёқ,
Юзингнинг аксида тонгнинг юлдузи.
Шунинг-чун шар каби ёруғ оламнинг,
Ярми тун бўлса, ярми кундузи.

Муҳаббат туғилар осон бесўроқ,
Лекин ўлиши-чи, қийиндир жуда.
Осон туғилару, ўлса осуда
Севгида ҳам қолмасди туроқ.

** *

Кераксиз гапларга қўшилма дўстим,
Сўзлаш-чун сенга ҳам келади фурсат.
Навбат келганида ўтказмай бекор,
Маънодор сўзла-ю, ўзингни кўрсат.

* * *

Гугурт чақилса ҳам оловга ўхшар,
Баъзан ширин шавла, паловга ўхшар,
Бир онадан туғилса ҳам болалар,
Бири «денгиз», бири «оловга» ўхшар.

* * *

Шўхлигинг ўхшатдим сертошқин сойга,
Жамолинг ўхшатдим кўкдаги ойга.
Жамолинг ўхшаса майли-ю, аммо

Умринг ўхшамасин мутлақо ойга.

* * *

Гўзаллик ҳақида билмоқни истаб,
Бир муддат тарк этмай сўрайсан уни.
Инсон гўзаллигин билгайсан дўстим,
Меҳнатдан қўлларинг қаварган куни.